

Izhaja vsako sredo
in petek.
Stane za celo leto 15 L
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo
celo leto lir 40.
Na naročila brez do
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 89

V Gorici, v sredo 14. decembra 1927

Leto X.

Nejrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
že«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici. Ri-
va Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo
ulica Mameli številka 5
(prej Scuole).
Telef. int. številka 308

Na pomoč!

Iz zgornje Soške doline smo prejeli naslednje vrste:

Obupen klic: na pomoč! se razlega iz grl tisočerih kozjerejcev. Tembolj pa še v zgornji Soški dolini, kjer je ljudstvo v glavnem odvisno od tega, kar mu donša kozjereja. Davek na koze je prinesel med te tihe gorske vasice bridko žalost. Strah, kako živeti, muči marsikaterega gospodarja, ki se bolešno vprašuje: Kaj bo? Kaj početi? Davek na koze mu je vzel še oni borni košček kruha, ki si ga je v največjem znoju in trudu do zdaj priborival. Davek, ki ga ne bo zmožal plačati, sili gospodarja prodajati to kruhonosno mu živalico. In še to po nesramno nizki ceni. Pripetilo se je celo pred dnevi, da je neki Trentar prodal v Bovcu 3 koze za 60 L.

Uboštvo in beda se selita v domove živinorejcev. Gospodar vzdihuje, a okoli njega joka sestradana in razcapana deca, ki prosi kruha. Odkod vzeti? Domačega pridelka ni, a za nakup v trgovini manjka denarja in kredita. — Še hujšo mizerijo bo nam prinesel davek na koze. Saj so poslednje bile edine, ki so priklenile gospodarja k bajti, da se ni selil v tujino. Koze so mu prinašale polente in kos kruha vse čase, zato pa jih je vzljudil in zadovoljiti se je moral s skromnim in pičlim dohodkom. Tudi Avstrija — ne-

srečnega spomina — je prvotno mislila naložiti davek na koze, a uvidevajo, da je uboštvo, ki bi utegnilo slediti, zato je odnehala od svojega namena.

Skalnata tla Soške doline niso produktivna in jim manjka zemlje. Zato ni mogoče, da bi se tu rod mogel pečati s poljedelstvom in preživljal samega sebe. Ta svet je ubog in ne nudi kruha. Ljudstvo je tu siljeno iskati utehe in sreče na tujih tleh. Saj ga domača gruda ne more preživeti. Ta potreba je gnala že pred vojno mnoge v podzemne rove daljne Nemčije, a le začasno. Komur je bila sreča mila, da ni našel ranega groba v tujini, se je vrnil na stara leta z malim prihrankom v naročje rodne zemlje in si tam želel počitka in miru. Nakupil si je par koz in je z dohodki, ki so mu te prinašale, preživljal sebe in svojo družino.

S tem da se obdačijo koze, se bo zmaljal ves temelj gospodarstev; propadali bodo domovi in ljudstvo bo zbegano bežalo sem ter tja. Ker pa časi te krize niso daleč, se obracamo z gorečo prošnjo do pristojnih oblasti, da nam priskočijo na pomoč in nas rešijo bede in propasti.

In to čim prej! Naše upanje v življenje že zamira, naše roke se sklepajo v pobožno molitev, a naša usta govorijo:

Prizanesite nam, prijatelji božji, oprostite nas davka, da bomo tudi mi živeli...!

Kaj se godi po svetu?

Pred kratkim smo v »Goriški Straži« poročali o predlogih za temeljito in splošno razorožitev, ki jih je v Ženevi stavil sovjetski odposlanec Litvinov. Sedaj pa nemški časopisi objavljajo poročilo, ki ga je glavni tajnik ruske komunistične stranke Stalin podal na 15. kongresu stranke. Listi se posebno bavijo s tistim delom poročila, ki govori o vojni moči sovjetske republike. Med Stalinovim govorom in med poročilom Litvinova je velika miselna razlika.

Za varnost sovjetske Rusije.

Stalin je izvajal: »Anglija je resno ogrožala varnost sovjetske Rusije in to nas je prisililo, da smo zgradili močno zračno brodogradnjo. Spričo tega bomo lahko v nekaj mesecih s polno pravico trdili: »Rusija obvladuje nebo.« Podlago naše letalske tehnike smo vzeli od Nemčije. Pred sedmimi ali osmimi leti je bilo še mnogo naših letal zgrajenih v nemških delavnicah. Danes pa gradimo naša letala v naših lastnih tvornicah, z našimi lastnimi delavci, po naših lastnih osnutkih, načrtih in vzorcih. Sedaj imamo 1521 bojnih letal. To število se bo v osmih mesecih zvišalo na 3000. Vsako teh letal bo bolje izdelano, bolje opremljeno in bolje ravnanje kot katerokoli bojno letalo angleškega zračnega brodogradnjo. Poleg tega brodogradnja bojnih letal pa imamo tudi rezervo potniških in tovornih letal, katerih število bo v šestih mesecih naraslo na 7000. Ob morebitnem izbruhu vojne bi se samo od sebe dalo uporabiti kot pomožne čete našemu bojnemu zračnemu brodogradnjo.

Šolski otroci se vežbajo.

Voditelji ruske države so prvi spoznali vrednost tako velikega zračnega brodogradnjo. Pred devetimi leti so izvedenci, ki so prideljeni našemu vojnemu oddelku, razložili Leninu, da je nezmisljivost Rusije zajamčena s hitro gradnjo zračnega brodogradnjo. Nobeno drugo tehnično sredstvo ni za brambo in varstvo raztegnjenih ruskih mej tako pripravno kot bojno letalo. Pred nekaj leti, ko smo se začeli sami baviti s proučevanjem letalstva, smo ga vpeljali v šole kot obvezen predmet. Vsaki šoli, ki jo obiskujejo nad deset let stari otroci, smo dali majhen vzorec letala. Dvakrat na teden se otroci ob teh vzorcih seznanjajo z osnovnimi pojmi o letalstvu. Trudimo se, da bi razvneli mladostno navdušenje naših otrok, tako, da jim bo, ko bodo odrasli, letanje nekaj, ki se samo po sebi razume.

Propaganda med ljudstvom.

Med odrastlimi vzbujajo zanimanje za zračno plovo tozadevna prostovoljna društva. Danes imamo v Rusiji 19.588 letalskih društev, ki imajo nad štiri milijone članov. Vsak član plača svojemu društvu znesek 18 rubljev. Društva imajo že 204 letala.

Kemična vojna.

Rusija ima tudi najbolj urejene delavnice za izdelovanje kemičnih bojnih sredstev. Množice strupenih plinov, ki jih izdelajo, nam bodo omogočile iztrebiti narod, ki se bo drznil nas napasti, v dvanajstih urah po vojni napovedi. Pred šestimi ali sedmimi leti se je še angleški in evropski tisk norčeval iz naših napovedi, zanesti navdušenje za letanje v

rusko ljudstvo. Toda ravno kmet je danes najgorečnejši pristaš letalstva. Na svojem lastnem telesu je izkusil, kakšen blagoslov je to zanj. Par letal lahko s tem, da kroži nad njivami in spušča nanje strupene pline, v malo minutah uniči roje kobilic, ki so prej spreminjale žitna polja v puščavo.

Stalinov govor je pa zajemljiv še z drugega stališča. Stalin se je namreč dotaknil

razmerja med pravoslavno cerkvijo in sovjetsko državo.

Znano je, v kako težkem položaju je bila pravoslavna cerkev, da o katoliški niti ne govorimo. Boljševiški voditelji so skušali vpeljati v rusko javno življenje popolno brezboštvo. Na potu pa jim je bila globoka vera nižjih ljudskih plasti. Radi tega so skušali uničiti to vero. Verouk so vrgli iz šole, duhovnike so zapirali, versko vzgojo mladine pod 18. letom so strogo prepovedali, raztrgali so družinsko vez, uzakonili nemožnost. Ker še ni bilo vidnih uspehov, so organizirali razne krivoverske cerkve, ki naj bi zmanjšale ugled pravoslavja. Pomagalo ni nič. Vse mogočni voditelji sovjetske države so bili premagani od globoke in priskrčne vere ruskega človeka. Stalinov govor napoveduje popoln umik.

»Po revoluciji smo rešili marsikatero težko in resno vprašanje. Za največji uspeh sovjetske diplomacije pa smatram prijateljsko poravnano s sveto pravoslavno cerkvijo, ki smo jo pred kratkim dosegli. Do takrat je bilo naše razmerje do ruske pravoslavne cerkve radi težkih zapletljajev vedno rahlo. Sedaj pa lahko s ponosom trdimo, da se je cerkev premislila in se pokazala uvidevno za sovjetsko vladno. Sveta pravoslavna ruska cerkev je, ne da bi bili mi v kakršnikoli obliki v naš prid pritiskali nanjo, izdala proglaš na svoje duhovnike in verne pristaše, v katerem jim svetuje, naj razlikujejo politiko organizirane cerkve od politike vlade in naj proti sovjetski vladi zavzamejo stališče odkritosrčne iskrenosti in vdanosti brez duhovnih pridržkov.

Vsako revolucijo začnejo, hranijo in izpeljejo gorečnejši, kojih duh je vnet od misli na nov red. Brez gorečnejšev in fanatikov se ne zgodi nič novega na svetu. Toda skoro vsako revolucijo so prav ti gorečnejši in fanatiki, ki so jo pripeljali do uspeha, obsodili k izpodletu, k nesreči. Fanatik je človek, ki zastopa vzor, ki je nasproten drugemu vzoru; toda on je nestrpen in nedostopen za pametne vzroke svojega nasprotnika. Gorečnejši in fanatiki so potrebni, da revolucijo spočenejo in izvršijo. Ne znajo pa sadov revolucije upravljati, ko je revolucija končana. Te resnice ni dozdam še nihče javno povedal. Lenin sam jo je pač dojel, toda čas se mu ni zdel še dovolj zrel, da bi jo oznanil.

Ločitev cerkve in države.

Padeč caristične vlade je nujno moral zahtevati popoln preobrat v organizaciji svete pravoslavne ruske cerkve. Ni bilo mogoče vreči in uničiti carizem, ne da bi razbili ustroj ruske cerkve. Leta 1918. smo ločili cerkev od vladnega organizma, v katerega je bila že stoletja zapletena. Cerkev je imela pred pravice. Utrla si je pot v državni stroj. Duhovščina si je prisvajala državne posle, medtem ko je drža-

va segala v organične zakone cerkve. Ločitve nismo mogli izvršiti, ne da bi tu in tam bili neumno brezobzirni.

V času, ko smo se bavili s tem kočljivim vprašanjem, so naše napredovanje ovirali gorečnejši v obeh taborih. Gorečnejši cerkve so tekmovali med seboj za predpravo mučeništva. Protiverski fanatiki pa so na drugi strani oznanjevali politiko iztrebljenja cerkve. V svoji nevednosti so zamenjali cerkev z verstvom in verstvo z vero. Zasedljeni od svojega fanatizma so spravili sovjetsko Rusijo pri ostalem svetu na glas, da namerava uničiti človeško vero z religijo. Sovjetska Rusija ni nikdar imela namena, uničiti vero ljudi v katerega koli boga, ki ga častijo, in tudi noče pobijati nobene oblike, v kateri poskušajo ljudje izražati svojo vero. Naše odredbe proti pravoslavni ruski cerkvi so bili naperjeni proti njej samo kot proti zavezniku in sovladarju carizma. Celotno slepi fanatik, ki se pripravlja, da bo razbil vero, je v najgloblji notranosti svojega srca veren: ima ideal, za katerega je pripravljen žrtvovati svoje življenje.

Nihče ne more živeti brez ideala in bode kar mi, brezverci, imenujemo ideal ali »stvar«, veren pripadnik pravoslavne ruske cerkve ali katerikoli druge cerkve imenoval morebiti verstvo ali vero. 95 odstotkov prebivalcev Rusije imenuje svoje ideale rajši vero. Zato je politična neumnost in zločin na sovjetski stvari, ako se kdo radi malo besed, s katerih razlogo se ne more strinirati, postavi proti množicam. Poskus nahujskati množice v verskih vprašanjih drugo proti drugi, se je vedno na vse zadnje nad tistim maščeval, ki je ta poskus podvzel.

Stalin je v tem govoru jasno priznal nemoč in poraz sovjetske vlade v verskih vprašanjih. Do tega priznanja ga seveda ni pripeljalo navdušenje za vero, saj pravi, da je brezverec, temveč državna potreba. Vprašanje je seveda, kakšno svobodo bo ruska cerkev sedaj uživala, kajti, da so ji dovolili svobodo vzgoje mladine in svobodo tiska, je več kot dvomljivo. Vsekakor pa je s priznanjem dana podlaga, na kateri bodo lahko gradile vse veropovedi. Upati je, da bo po teh izjavah tudi katoliška vera dobila svoje pravice.

Okno v svet.

Poljska in Litva.

V znanem sporu med Poljsko in Litvo se je v soboto dosegel začasen in delen sporazum. Ukinjeno je vojno stanje med obema državama. Poljska priznava neodvisnost Litve. Vsi morebitni bodoči spori se bodo predložili Zvezi narodov. Samo vprašanje Wilne je ostalo nerešeno.

Atentat v Tirani.

V sredo zvečer so neznan ljudje začeli streljati na bivšega albanskega ministrskega predsednika Verlazzija. Verlazzija je nepoškodovan. Ranjena sta dva služabnika. — Italijanski listi pravijo, da so napadalcji jugoslovanski državljani.

Na Kitajskem.

Kanton, ki so ga pred kratkim zavzeli nacionalisti, je zopet padel v roke boljševikom, ki so sestavili sovjetsko vlado.

Zveza narodov.

Zveza narodov je v ponedeljek 12. decembra zaključila svoje zaseđanje. Diplomati so se veselili obrazov razšli, ker so začasno odstranili vojno nevarnost na vzhodu.

Preki sod na Litavskem.

Poveljnik posadke v litavskem glavnem mestu Kovno polkovnik Petruli je bil po prekem sodu ustreljen. Dolžili so ga, da je pripravljaval oborožen prevrat.

Pogoji za francosko-italijansko spravo.

Rmska časopisna agencija »Stefani« objavlja vest pariškega lista »Information« o pogojih francosko-italijanskega prijateljstva. Vest je poslal poročevalec iz Rima. Pogoji so tile:

1) Francija naj prizna Italijo za

državo, ki je v Jadranskem morju in na Balkanu najbolj prizadeta.

2) Francija naj v tem pogledu spremeni svojo politiko.

3) Francija naj neha podpirati protitalijansko politiko Jugoslavije.

4) Ureditev vprašanja Italijanov v Tunisu.

5) Konec francoske protifašistske propagande.

Poročevalec pariškega lista pa je mnenja, da še ni dozorel čas za take razgovore.

Položaj v nemški težki industriji je že dolgo zelo napet in težak. Med podjetniki in delavci se bje boj za ureditev delovnega časa. Podjetniki grozijo, da bodo ustavili ves obrat. Delavci vztrajajo pri svojih zahtevah. Najbrž bo morala poseči vmes vlada in posredovati.

Pisemske cenzure ni.

Prometno ministrstvo javlja: »Radio-brzojavna postaja v Naue nu je poslala v svet vest, da imajo vsi italijanski poštni uradi naročilo, naj vsa pisma dajo na razpolago poštni milici, da jih pregleda. Take vesti so popolnoma izmišljene.«

Italijanski časopisi prepovedani v Jugoslaviji.

Jugoslovanski notranji minister je prepovedal razširjanje sledečih listov v Jugoslaviji: Giornale d'Italia, Lavoro d'Italia, Il Secolo, Il Polo d'Italia. Svoj ukrep je utemeljil s tem, da so ti listi napadali jugoslovanski narod, vojsko in kralja.

Nitti in Labriola**črtana iz odvetniške zbornice.**

Odvetniška zbornica v Neapelju je te dni črtala iz svojih imenikov bivšega ministrskega predsednika Nitija, ker deluje proti državi, in bivšega poslanca Labriola, ker je protizakonito ušel preko meje.

Časnikarstvo na univerzi.

Češki naučni minister dr. Hodža je povedal, da bo v prihodnjem šolskem letu ustanovil na praški univerzi posebno stoloico za časnikarstvo. Predavali bodo sami strokovnjaki, profesorji in aktivni politiki iz tuzemstva in iz inozemstva.

Pet delavnikov na teden.

Amerikanske delavske strokovne zveze so menda začele gibanje za skrajšanje delavnega tedna. Mesto sedanjih šestih delavnikov, bi jih bilo samo pet. Dva dneva v tednu bi bila prosta. Delavci pravijo, da je tehnika danes že toliko napredovala, da bi to bilo mogoče.

Obravnava**proti kapitanu Giuliettiju**

se je v četrtek 8. decembra končala. Giulietti je bil radi amnestije oproščen, sokrivci pa so bili obsojeni na zaporno kazen od 2 do 6 let in na globo od 2000 do 10000 lir. Vsem pa se odpusti denarna kazen in po 2 leti ječe.

Vlom pri Woldemarasu.

Pretekli teden so neznani ljudje vlomili v stanovanje litavskega ministrskega predsednika Woldemarasa in odnesli važne politične listine. Vlada je izdala izredne ukrepe, da bi zasledila ukradene listine. Dosedaj ni uspeha.

Kaspiško morje zamrznilo.

Na Kaspiškem morju je zavlada la ostra zima. Radi mraza je morje zamrznilo. Več ribiških ladij se ne more nikamor premakniti. Na ladjah je okoli 4000 ribičev. Okoli 2000 so jih rešila doslej letala, ki oskrbujejo ponesrečence tudi z živilo. Do ponesrečencev je namreč mogoče priti samo z letali.

General Bencivenega suspendiran.

Uradni list vojnega ministrstva poroča, da je bil generalu Bencivenega, o katerem smo pred kratkim poročali, da je bil konfiniran, odvzet čin za nedoločen čas.

Zavarovalnice.

Ker imajo tudi naši ljudje mnogo opravka z zavarovalnicami in nalagajo pri njih svoj denar, naj navedemo v naslednjem bilance prometa, ki so ga imele nekatere teh zavarovalnic leta 1926 z življenjskim zavarovanjem: 1. Assicurazioni generali 1107 milijonov lir; 2. Adriatica di Scurtà 931 milijonov lir; 3. La Fenice 1689 milijonov lir; 4. Union 362 milijonov lir; 5. Viktoria 1108 milijonov lir; 6. Allianz 1049 milijonov lir.

Zgornje številke dokazujejo, kako velik pomen imajo zavarovalnice v gospodarskem življenju Evrope. Zlasti »La Fenice« (Phönix) se je l. 1926 zelo razširila in dosegla prvenstvo. Številnih malih zavarovalnic ne omenjamo, ker so bolj krajevnega pomena.

Vse te zavarovalnice se bavijo razun z zavarovanjem na življenje tudi z zavarovanjem proti požaru, nezgodam, tatvini, prevozu itd.

Socialni vestnik.**Delo narodnega patronata za socialno zavarovanje.**

Prejeli smo s prošnjo, da objavimo:

Niso še dovolj znani vzvišeni smotri, ki jih nacionalni patronat zasleduje, da čim popolneje sovrši na polju delovnega skrbstva delavcev za štito njihovih interesov. Mnogi povprašujejo, kaj je nacionalni patronat, kaj dela, kaj ustvarja? Odgovor je treba samo enkrat dati, četudi ga dober del delavskih mas že pozna, da že ve, ker jih je sprejela, kakšne so zasluge, ki jih prinaša ta institucija ustvarjena od fašistovskega sindikalizma. Akcija nacionalnega patronata je popolnoma prešinjena z duhom sindikalnega gibanja in sledi sedaj veljavnim predpisom socialnih zakonov, kakor tudi smernicam izdanim od predsedništva konfederacije fašistovskih sindikatov.

Deželni institut narodnega patronata v Gorici se je ustanovil 1. jan. 1927. Do sedaj, do 15. t. m., uraduje še v ulici Bertolini št. 10., potem bo pa imel svoj sedež v ulici Duomo št. 4.

Narodni patronat vrši sledeče naloge:

1. Podpira kmečke in industrijske delavce, ki so se ponesrečili na delu.

DNEVNE VESTI.**Razpisana trafika.**

Goriški občinski načelnik sporoča, da je razpisana trafika št. 4 v št. Petru pri Gorici. Za podelitev te trafike se lahko potegujejo vsi tisti, ki stanujejo že najmanj eno leto v Gorici. V teku petnajstih dni po objavi razpisa naj vsi prizadeti vložijo prošnjo na občinski urad. Prošnja mora biti spisana na kolokovanem papirju za 2 liri. Natančnejša pojasnila daja občinski urad, soba št. 28.

Kmetijsko društvo v Vipavi je, kakor vsako leto, tudi letos priredilo poskušnjo vinskih vzorcev svojih članov. Prinešenih je bilo 150 vzorcev, katere je najprvo preskusilo na ebuljoskop z ozirom na alkohol. Od tega je imelo 95 vzorcev od 10 do 11%, 31 vzorcev pod 10% in 24 vzorcev pa nad 11% alkohola, kar znači prav dobra namizna in sortirana vina. Tudi poskušnja je prav dobro izpadla. Vina so bila harmoničnega okusa in zelo enotnega značaja brez napak ali boleznih, kar kaže, da se je naše kletarstvo splošno zboljšalo. Opozarjamo gostilničarje in zalogarje na ta dejstva.

Spor med vlado in Trboveljsko družbo.

Ljubljanski listi javljajo, da je spor med vlado in Trboveljsko premogokopno družbo zaključen. Pogoji poravnave še niso znani. V vseh revirjih so že začeli z delom.

Obravnava proti macedonskim dijakom,

ki se je zadnje čase vršila v Skoplju, je končana. Devet obtožencev je obsojenih na 5 do 30 let ječe, drugi so oproščeni.

Kontravencije.

Od vseh strani dežele nam prihajajo glasovi o kontravencijah, katerim dnevno zapadejo mnogi trgovci, obrtniki in drugi. Opozarjamo vse, naj se strogo drže uradnih predpisov, oblastva pa prosimo, naj imajo obzir do ljudi, ki večkrat radi nepoznanja zakonov pridejo v zagato.

Ukrep.

Znano Mikuževo gostilno pri Sv. Luciji je oblastvo iz nam neznanih vzrokov zaprlo. Ker je gostilna odlične važnosti tudi za tujski promet, upamo, da je ukrep samo začasen.

Albanski begunci v Belgradu.

Belgrajska policija je odredila, da morajo vsi albanski begunci v štirih dneh zapustiti Belgrad.

Znižanje števila ministrstev v Jugoslaviji.

Ministrski svet je razpravljalo načrtu za preuredbo vrhovne državne uprave. Po tem novem načrtu bi bilo število ministrstev znižano na 12, to je: predsedništvo, zunanje zadeve, pravosodje, finance, notranje zadeve, vojna in mornarica, poljedelstvo, promet, pošta, socialna politika, trgovina in prosвета. Šest ministrstev bo razpuščeno (agrarna reforma, ljudsko zdravje, šume, rudarstvo, bogočastje, izenačenje zakonov). Posli teh ministrstev bodo prešli na sorodna ministrstva.

Izenačenje davkov v Jugoslaviji.

V ponedeljek 28. novembra so se začele seje odbora za izenačenje davkov. Najprvo bodo izenačili neposredne davke. Ta korak je pozdravila tudi opozicija.

zame ostalo.« Potem naroči Lupin Klarisi, naj gre v hotelsko pisarno povedat, da odpotuje. Med tem se je Grogard vrnil. V sobo je privlekel velikansko pleteno potno košaro. Vanjo so posadili Daubrecqa.

»Ne trdim ravno, dragi moj poslanec,« reče Lupin, »da bi to bilo tako udobno kot oddelek v spalnem vozu. Vsekakor je pa udobneje kot truga.« Potem je še enkrat napojil masko s kloroformom. Le Ballu je že tudi bil spodaj s kupljenim avtom. Tovariša sta nesla košaro dol, Lupin pa je sedel v dvigalo in stopil spodaj v pisarno s pojasnilom: »Gospod Daubrecq je moral hitro v Monte Carlo. Naročil mi je, naj vam povem, da se do pojutranjem ne vrne. Tu je ključ od njegove sobe.«

Ko je stopil na ulico, so že bili vsi pripravljeni. Za se in Klariso je naročil kočijo. Tovarišema je še naročil: »Povprečno petdeset kilometrov na uro. Se bosta menjala. Na tak način dospete jutri zvečer proti šteti ali sedmi v Pariz. Vsake tri ali štiri ure dajte Daubrecqu par kapljic kloroforma. Naprej, Le Ballu...!«

Ko je avto v divjem diru oddr-

dral, je dal zapeljati na brzojavni urad, odkoder je sporočil:

»Gospodu Prasvillu, policijsko ravnateljstvo, Pariz.

Neznanca smo našli. Jutri zjutraj ob enajstih vam izročim listo.

Klarisa.«

Ob pol treh sta bila Klarisa in Lupin že na kolodvoru. Klariso je skrbelo, če bosta še dobila prostora. »Saj že imamo dva prostora,« odvrne Lupin.

»Kako?«

»V hotelski pisarni so mi izročili ekspresno pismo za Daubrecqa. No tri sta bili karti za dva spalna oddelka, ki ju je Jakob naročil. Potovala bova torej pod imenom gospod in gospa Daubrecq in povsod naju bodo s primerno častjo sprejemali.«

Vožnja se je Lupinu zdela kratka. Klarisa je pripovedovala doživljaje zadnjih dni. Lupin je pa pojasnil čudež, da je prav v zadnjem hipu vdrl v sobo: »Ko se je vlak pomikal iz San Rema, sem imel tako temno slutnjo, da sem hotel skočiti iz vlaka. Ker me je Le Ballu držal, sem skozi okno opazoval vratarja hotela, ki mi je prinesel vaše

naročilo. Tako zadovoljno si je mel roke, da sem brž vedel, pri čem sem. Že sem obupal od jeze, da nas je Daubrecq tako na led speljal. Toda to pot nam je bila sreča mila. Na naslednji postaji smo že skočili v vlak za nazaj. V San Remu na postaji smo zopet opazili Daubrecqvega vohuna. To pot pa ni več imel vratarke čepice. Stopil je v isti vlak. Tedaj sem že vedel, kako vas najdem. Treba je bilo vohunu le slediti. Čez noč je prenočil v majhnem hotelu v Nizzi. Naslednje jutro sta se dobila z Daubrecqom na promenadi. Dolgo časa sta se pogovarjala. Jaz sem jima bil vedno za petami. Daubrecq se je spet vrnil v hotel in je ukazal Jakobu, naj počaka v stopnišču nasproti telefonskemu uradu; sam je pa sedel v dvigalo. Deset minut kasneje sem že vedel za številko njegove sobe in da je prejšnji dan neka dama najela sosednjo sobo. Potrkal sem na vaša vrata. Nič odgovora. Vrata so bila zaprta.«

»In potem?« vpraša Klarisa.

»No, potem smo odprli in le zavesa me je ločila od vas in Daubrecqa ter od zavojčka tobaka.«

(Dalje.)

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

X. Lotrinški križ.

Brž, skoraj brez prehoda je Lupin zadobil znova oblast nad samim seboj. Zdaj ni bilo časa za šale. Treba je bilo začeto igro doigrati. Zadnje priprave so zahtevale mirnega preudarka in ostrega premisleka. Najmanjša napaka se ne bi več dala popraviti. Tega se je Lupin dobro zavedal.

»Grogard, pojdi in pokliči postrežka, ki nas čaka v Gambettovi ulici. Ti, Le Ballu, pa pojdi v garažo in plačaj zahtevano svoto 10.000 frankov za avto. Potem si kupi šoferski plašč in čepico.«

»Prosim za denar, mojster.«

Lupin vzame iz Daubrecqovega žepa debelo listnico in našteje par tisočakov. »Naš prijatelj je moral imeti presneto srečo pri igri.«

Moža sta odšla. Lupin je pa porabil trenutek, ko je bila Klarisa obrnjena v stran, da je vtaknil listnico v svoj žep: »Menim, da ne bo slaba kupčija. Če odštejem vse stroške tega podjetja, bo še nekaj

2. Podpira izseljence v tu- in inozemstvu.

3. Posreduje delo brezposelnim in jih podpira.

4. Podpira zavarovance proti brezposelnosti in onemoglosti v slučaju starosti in nezgod.

5. Nudi podporo pri sklepanju delovnih pogodb in pri privatnem nameščenju.

Potrebno je, da na kratko orišemo naloge, ki jih namerava vršiti ta patronat. Zlorabe in pomanjkljivosti nekaterih zavarovalnih zavodov so še danes številne, ker ti zavodi celoma ali deloma odrekajo pravico do treh vrst odškodnin: začasne, trajne in smrtne. V takih slučajih se pojavi prašanje, kako se more delavec braniti pred raznimi spretnimi manevri. Tu vrši svoje delo nacionalni patronat.

Nezgodni odsek je vzvršil v 10 mesecih leta 1927. sledeča dela v korist ponesrečenim delavcem: začelih zadev 342, rešenih 212, tekočih še 130. Izposloval je od zavarovalnih zavodov 569.534 lir in je s tem,

ker so ponujali prvotno le 459.536 lir, pridobil delavcem 109.817 lir.

Odsek za kmetijske nezgode. Patronat je z okrožnicami županstvom, zdravnikom itd. dosegel, da povsod poznajo resnico, da je kmetijski delavec obvezno zavarovan proti nezgodam pri delu, ker je v zemljiškem davku všteti prispevek za zavarovanje kmetijskih delavcev. V ta namen je tudi začel 78 zadev, rešil 36, v teku ji je še 42. Likvidirati je dal 86.040 lir in je s tem pridobil delavcem 24.503,85 lir več, kot so zavarovalni zavodi ponujali.

Zdravniški urad je izdal 301 sprizavevalo, pravni oddelek je rešil 20 zadev, posredovalnica za delo je zaposlila 811 delavcev, 1507 pa jih še čaka na službo. Odsek za brezposelne, invalidno in starostno oskrbo posreduje pri okrajni bolnišniški blagajni. Blagajniški urad je imel 970.013,05 lir prometa. Tajniški urad je razposlal bolnišnicam, zdravnikom, občinam, društvom in javnim bitjem okrožnice, ki slikajo naloge tega inštituta.

Kaj je novega na deželi?

Grgar.

Občinski načelnik v Grgarju je odredil, da morajo imeti vsi hišni posestniki na svojih hišah številke. V nedeljo 4. dec. je razglasil pred cerkvijo, da bo moral plačati vsak posestnik 10 lir za ploščico. Obč. obhodnik bo razdeljeval ploščice po 10 lir. Vsak jo mora vzeti, četrta ima staro ploščico.

Renče.

Sedaj, ko se vračamo iz tujine v domovino, vsak želi zvedeti novosti in spremembe, ki so nastale v lastnem gospodarstvu in v svoji občini. Tako vidimo, da imamo občinski dom pred cerkvijo na glavnem trgu in še prej, ko pridemo h cerkvi opazimo, da imamo novo mesnico na

levi, ko prideš iz postaje Volčja draga v vas, to je v Gospodarskem društvu. Ugotavljamo, da je to za konsumente jako koristno, ker nova mesnica skrbi vedno za nižje cene. Zato ni čuda, da jo zavedni člani in občani podpirajo. Pustimo spletkarije, kajti živimo v resnih časih. Ne padajmo, ampak dvigajmo se!

Budanje.

Čudež božje dobrote. — Eno zrnno fižola je na posestvu Amalije Koren, št. 6, dalo 1080 kratni sad. Na enem stebelcu je zrastle 1080 zrn fižola. Ako bi vsako zrno tako obrodilo, bi za vsako kmetijo zadoščevalo, ako bi vsadila 1 kg fižola. Pridelala bi ga 1080 kg. Pridelek iz

enega zrna je tehtal 46 dg. Tudi ena repa je ravnotam tehtala 1,45 kg. Četudi je bila suša, vendar je Bog pokazal svoj blagoslov. — V Budanje vabimo vinske kupce. Dobi se dobra kapljica po nizki ceni.

Dornberg.

Prijazni dornberški žel. postaji načeljuje preprijazni postajenačelnik gosp. Benigni, s katerim nas je osrečila slavna žel. direkcija.

Gospod je z našim ljudstvom zelo vljuden ter vsestransko prostrežljiv. Izpolnuje svojo službo najvestneje in je zelo točen, česar žalibog nismo bili vajeni. Kakor smo vsestransko zadovoljni z gospodom postajenačelnikom, tako smo nezahtovljivi z razsvetljavo postaje. Pri nas ima vsak kmetič električno razsvetljavo, a postaja, ki bi morala prednjačiti, je žalostno pomanjkljivo razsvetljena z zakajenimi petrolejkami. Prosimo slavno žel. direkcijo, da odpravi ta nedostatek, saj bi z električno napeljavo gotovo prihranila potrošek. Tudi kolodvorska dovozna cesta bi bila lahko v boljšem stanju. Prosimo slavno direkcijo, naj se tudi za to pobriga.

Vrtojba.

V četrtek 8. decembra smo imeli blagoslov dveh zastav, prva dekliške Marijine družbe, druga bivšega dekliškega krožka. Zelo nas je razveselilo, ko smo izvedeli, da bo prišel blagoslovit č. g. prof. Terčelj, kateri je neutrujen v verskem in prosvetnem delovanju. Imel je štiri govore, v katerih je bilo veliko za notranjo duševno izobrazbo. V sredo zvečer smo imeli blagoslov in prvi govor. Potem se je začelo spovedovanje. Častita gospoda sta imela dovolj dela. — Na dan Brezmadežne so naši vrlji fantje že v jutranjih urah veselo pritrkovali. Prva sv. maša je bila ob šestih. Govor in skupno sv. obhajilo. Obhajilna miza je bila preobložena. Druga sv. maša ob devetih z govorom in lepo ubranim petjem. — Popoldne ob dveh so bile pete litanije, blagoslov in govor o pomenu zastav. Ta govor nas je pretresel do dna duše. Po končanem govoru je bil blagoslov zastav. Vsaka zastava je imela štiri botre. Po blagoslovu zastav so mogočno zadonele orgle, a še mogočnejše je donela pesem »Naši zastavi«, ki jo je zložil g. V. Vodopivec. Naj bi ta lep dan ostal vsem v trajnem spominu!

Ukve.

Na naši planini je rudokop, v katerem kopa podjetje Ansaldo-Cogne železo in mangan. Že več let je bilo pri tem zaposlenih več naših gospodarjev in fantov, ki so tako sebi in družini mogli služiti vsakdanji kruh. Zdaj je pa podjetje, ne vemo iz katerih vzrokov, delo ustavilo. Koncem novembra je odpustilo večji del delavcev-rudarjev in tudi še ostali bodo odpušteni tekom meseca decembra. Tako je spet več družin brez zaslužka. Bog daj, da bi se delo obnovilo vsaj v maju, kakor nam obljublja, če ne nam pojde težko. V nedeljo, na praznik sv. Barbare, so imeli rudarji zahvalno službo božjo, da so bili do slej obvarovani vsake nevarnosti v jamah. Težko pričakujemo Mohorjeve knjige.

Šebrelje.

Po dolgem molčanju se tudi mi zopet enkrat oglašamo z novicami v naši »Straži«. — Po novem letu bodo začeli graditi nov most v Stopniku. To nas zelo veseli, kajti prvič je most važen za promet, in potem tudi, ker bodo naši ljudje kaj zaslužili. — Pred kratkim so nas obiskali tatovi. Andreju Peternelju na št. 71. so odnesli vso tesarsko pripravo, drvarjem, ki delajo v naših gozdovih, pa vso obleko, približno 20 kg sira, skoro ravno toliko špeha in okrog 1300 lir v denarju. Prepričani smo, da niso domačini. Upamo, da jih bo oblast izsledila.

Zakriž pri Cerknem.

V sredo 30. m. m. smo praznovali god cerkvenega patrona sv. Andreja. Vsako leto in tako tudi letos je prihitelo mnogo vernikov, da je bila cerkvena premajhna. Sv. maša je daroval g. kaplan iz Cerkna. V pridigi nam je lepo orisal življenje sv. Andreja, da smo ga prav radi in zvesto poslušali. K sv. maši so prišli tudi cerkljanski pevci, da je bil tako še bolj častitljiv dan našega zaščitnika sv. Andreja. Ker je sv. Andrej, patron naše cerkve, se razume, da je tudi naš praznik. Nekateri fantje so ga počastili tudi s tem, da jih je v pozni uri moral možiček gnati spat. Ali se res ne bomo nikoli spametovali in bomo še naprej uganjali neumnosti sebi in drugim v škodo.

Ledine.

Tri dni pred praznikom brezmadežnega spočetja Marijinega smo imeli pri nas prve tridnevne duhovne vaje za dekleta. Lepih govorov, ki jih je imel naš častiti, za vse dobro vneti g. župnik so se dekleta pridno vdeleževala. Ni treba še posebej povdarjati, kolike važnosti so duhovne vaje za naša dekleta, saj vidimo, da je dandanes nevarnost, da se naša dekleta izgubijo, večja kot kdaj prej. Koliko več skrbnosti je treba, da se ohranijo na pravi poti. Zato smo č. g. župniku iz srca hvaležni za ves trud, ki ga je imel ter želimo, da bi njegovi lepi nauki obrodili obilo dobrega sadu.

Kamnje.

V dneh od 26. nov.—4. dec. se je tu obhajal sv. misijon, katerega so vodili trije č. gg. misijonarji iz Grada. Misijon je bil potreben in koristen, saj je od zadnjega poteklo nad 26 let! V župnijo s prenovljenjo cerkvijo se je naselilo prenovljenje duha in srca faranov. Odložili so se otroci resnice, čednosti, luči od otrok zmote, hudobije in teme. Hvala Bogu, da je teh zadnjih le pičlo število, da pretežna večina hoče ob sodbi božji stati na desnici... Zato pa si prizadevajmo zvesti ostati sklepom sv. misijona, rasti v modrosti in milosti božji pri Bogu in ljudeh. To naj bo naš ponos in naša čast! Preč. gg. misijonarjem pa: Bog stotero poplačaj!

Godovič.

V nedeljo 4. t. m. se je Miklavž ustavil v naši vasi. Šolarji so priredili igrico in potem, ko smo videli častitljivega starčka vračati se v nebesa, se je dobrotno še vrnil in oder s premožimi darovi ter izpraševal mlado in staro, karal hudomušneže in obdaroval zlasti revne šolarje, katerim so nabavili razni dobrotniki: tukajšne vojaške oblasti, osobje finančne straže, karabinerji, milica in drugi dokaj toplih oblačil in šol. potrebščin po prizadevanju g. učiteljice Zupančič, ki je vse priredila.

Miklavžu srečno pot in na svidenje drugo leto!

Ovčja vas na Koroškem.

Tudi od nas se moramo enkrat javiti v »Straži«. In sicer moremo danes poročati bolj vesele dogodke. Že o vseh svetih je minilo leto, odkar ni v naši župniji nihče umrl. Sploh je pri nas tako zdrav kraj, da že nekaj časa le stari ljudje umirajo. Če pojde tako naprej, bo mladina od kraja mislila, da ona ne more umreti. V štirih letih je umrlo v naši vasi 8 oseb; od teh sta imeli dve nad 53, štiri nad 76 in dve nad 83 let. — Majhna je naša župnija. Ne šteje niti 300 duš. Če to pomislimo, moramo res občudovati naše fante in dekleta, ki so za bližnji praznik sv. Lucije po lastnem nagibu zložili med seboj 400 lir in jih izročili cerkvenemu predstojništvu za nove svečnike na njenem stranskem oltarju. Vsa čast taki mladini. Če bi bili povsod tako navdušeni za lepoto hiše božje, bi marsikake cerkve po naši deželi lepše izgledale.

Zahvala.

Prisrčno zahvalo izrekamo vsem, ki so nas na katerikoli način blagodejno tolažili v dolgotrajni boleznii in ob smrti naše nad vse ljubljene mame, stare mame in tete gospe

Jožefe Abram

ter blagopokojnico v tako častnem številu spremili na njeni zadnji poti k večnemu počitku.

Posebno zahvalo smo dolžni domačemu preč. g. kuratu Iv. Draščeku za ganljiv nagrobni govor, prečastitim gg. župnikom Fil. Abramom iz Pliskovice, Jan. Kosu iz Branice in Fr. Klopčiču iz Gabrovice za asistenco pri pogrebu, domačim pevcem za tolažilne žalostinke, darovateljem vencev, Marijini družbi ter vsem bližnjim in daljnim udeležencem pogreba.

Vsem: Bog povrni!

Tupelče, dne 12. decembra 1927.

Družina ABRAM-OVA in sorodniki.

„Za domačim ognjiščem“.

Marsikateri mohorjan bo z nevoljo gledal to knjigo, češ, to ni nobena povest, to ni kratkočasno in v gospodarskih stvarih mi ne koristi nič. Le počasi, moj dragi! Povest sicer res ni — a se prav lepo in prijetno bere in dolgočasna ta knjiga ni prav nič in če boste ti in tvoja družina to knjigo s pridom proučila, bo to tudi tvojemu gospodarstvu v veliko korist, ker iz te knjige se boste naučili ljubezni do družine in ljubezni do dela. Kjer vlada v družini lepa sloga in medsebojna ljubezen — tam gre delo lepo od rok in učinek se v gospodarstvu kaj močno pozna. Knjiga je vzgojna, uči nas kako naj vzgajamo sami sebe in pa tudi svoje družine. Take prekorsne knjige dosedaj še nismo imeli in smo jo občutno pogrešali, zato smo pa tudi g. profesorju F. Terčelju iz srca hvaležni, da nam je podal to velevažno knjigo v tako poljudni in prijetni obliki. Res, ni povest, je pa tako zanimiva kakor kaka povest. Ni treba brati cele knjige ob enem, ampak

počasi, odstavek za odstavkom in prebrano temeljito premisliti. Za celo leto imamo dovolj. Knjiga ima deset odstavkov: Življenje, skrivnost, mati, oče, bratje in sestre, družina, največji družinski praznik, prosti čas, v življenje, o stanu. V teh odstavkih je obseženo vse človeško življenje, pogrešamo samo odstavek, ki bi dal smernice našim izseljencem. Vsi odstavki so pisani priprosto in prisrčno, v lepem jeziku in opremljeni z lepimi izgledi in odlomki iz pesnitev naših najboljših pesnikov, tako da se čudimo izredno širokemu obzorju pisatelja. Ne vemo kateremu odstavku bi dali prednost, a najbolj globoka se nam zdita odstavka »skrivnost« in »prosti čas«. Vsem našim mohorjanom, posebno pa še fantom in dekletom to knjigo, ker je našemu ljudstvu še Hvaležni smo Mohorjevi družbi za to knjigo, ker je našem ljudstvu še bolj kakor zabava in pouk potrebna pač — vzgoja. To knjigo bo treba dobro shraniti, ker nam ni potrebna samo letos — ampak jo bomo rabili in potrebovali celo življenje.

V. Vodopivec.

Krnice — Jageršče.

Tudi k nam v visoke Krnice prihaja naša priljubljena »Straža«. Mi se pa nismo še nikdar oglasili v njej. Nikdar ni noben dopis še slika življenja pri nas. — Zadovoljnosti pri nas ni. Menda je tudi drugod ne preostaja. Kmetje tožijo in tarnajo, ker ni dohodkov in ker so datjve težke. Živina je našemu kmetu skoraj edini vir dohodkov. Sedaj pa še ta nima nobene cene. — Pred enim letom smo ustanovili mlekarino, ki še precej dobro uspeva. To nas še nekam tolaži. — Kar je pri nas delavcev, so večinoma zidarji. Letos niso imeli skoraj nobenega dela, kajti če kmet nima denarja, tudi delavec nima zaslužka. — Poleti je pri nas jako prijetno. Pozimi pa je vse drugače. Zima nas pokrije s svojo belo odejo in mraz pritiska, da je joj. Pred enim tednom je že padel prvi sneg. Bilo ga je skoraj en meter. Nekateri so bili že v strahu, ker niso bili preskrbljeni z drvami. Po enem tednu pa je sneg že skopnel. — V Krnicah imamo tudi cerkveni pevski zbor za Jageršče. Imamo namreč dobrega organista, ki poučuje tukajšnje fante in dekleta. Pevci so iz obeh vasi, iz Krnic in iz Jageršča. Večina pa jih je iz Krnic. Kadar je sv. maša v Jagerščah, se sliši prav lepo petje. Škoda, da nimamo vsake nedelje sv. maše v domači cerkvi. — Sedaj, ko prihaja zima in ko kurimo peči, bomo v dolgih večerih prebirali Mohorjeve knjige, katerih smo prav veseli. — Za danes naj bo dovolj. Kadar bomo imeli priliko, bomo pa še kaj napisali.

Volarje.

Ker se nekdo hvali v »Straži« z mešanim zborom, kateri je pel na zadnjo pobinkoštno nedeljo v naši podružni cerkvi sv. Brica moram resnici na ljubo povedati, da je bil res mešan zbor sestavljen iz nekaj deklet in večine žen, ki se je zbral zadnji trenutek pred cerkvijo. Kje so bile običajno pevke, naj za danes zamolčimo. Cerkev je bila res okinčana s pajčevino in oluščeni ometom. To je resnica o tej slavnosti, katero opisuje dopisnik v »G. Str.« št. 84. Mislim, da je dopisnik pisal bolj za šalo kot pa za res. — Sedaj pa še nekaj o naši cerkvi. Pred vojno je imela naša cerkva dva zvonca. Imeli smo tudi svojega pomožnega cerkovnika, ki nam je zvonil juternice, poldan in »ave Marijo«, ker tolminski zvonovi se k nam ne slišijo.

Zvonov nam sicer vojna ni vzela, toda ker so naši župni cerkvi vzeli vse zone, so po umiku pri Kobaridu odpeljali naša dva cerkvena zvonova in šolskega v Tolmin, kjer so ostali, dokler ni dobila župna cerkev novih. Med tem časom so pa velik cerkveni in šolski zvon razbili. Tako smo dobili le še mali zvon nazaj. S tem smo si zvonili poldan in »ave Marijo«. Zvonit je hodila vsaka hiša en teden. Sedaj je pa počil še ta, da se ne sliši niti do prvih hiš. (Naša cerkev stoji približno 400 m iz vasi). Ako se sliši zvon, pomoli skoro vsak svojo molitev. Sedaj se pa bojim, da se bomo te lepe navade popolnoma odvadili. Prosimo zato pristojne kroge, da se za zadevo zanimajo.

Še nekaj razveseljivega. Naši dve mlekarini, katere sta bili skozi 20 let vzrok raznim domačim prepirom, sta se letos združile. Tako je prav.

Pisma naših izseljencev.

Iz Francije pošiljamo podpisani najlepše pozdrave svojim staršem, bratom, sestram, fantom in dekletom in vsem bravcem »Goriške Straže«. Ob enem želimo vesele božične praznike in srečno novo leto! — Mlakar Andrej, Mlakar Franc,

Mlakar Marija, vsi iz Bače pri Podbrdu; Kosmač Karel, Taučar Jernej, Labnje; Lenar Anton, Hudaž južna.

Idrijske novice.

V kratkem času se nam bode izpolnila skoraj 39-letna obljuba, da se bomo po večkratni selitvi iz prostorov v prostore zdaj vendar z vsemi našimi pripravami preselili v nov gasilni dom.

Stavba bo kras nekdanje »Rožne ulice«, sedaj »Via Trieste«, šele, kadar bodo začeli udeleževati načrt, in dali ulici pravilno in lepšo obliko. Stavba, upamo, bode končana do poletja ter upamo tudi, da se bode vršila društvena 40-letnica že v lastnih prostorih.

Redni 39. letni občni zbor se bode vršil v nedeljo dne 18. grudnia t. l. ob eni uri popoldne v salonu gospe Šepetavec z običajnim vzporedom.

Tudi letos je nas dne 5. t. m. obiskal sv. Miklavž, člane v Čekovniku pa že v nedeljo popoldne, in obdaril kljub draginji primeroma dobro vse pridne.

Pretekli mesec sta se poročili dve članici iz Čekovnika. Sočlanice so jima v deputaciji na predvečer poroke izrazile čestitke k tej svečanosti in se jih spomnile z malim darom. Dal Bog obilo sreče!

Vpokojevcem v Idriji.

Z ozirom na vest, ki smo jo priobčili v predzadnji »Goriški Straži«, da naj se vpokojevcem obračajo glede pokojninskih zadev na rudniški komisariat in ne na ministrstvo, moramo pripomniti naslednje: Pristojna urada za reševanje pokojninskih prošenj sta edino le ministrstvo in finančna intendantca, zakladni oddelek v Gorici. Z vestjo v predzadnji »Gor. Straži« smo hoteli vpokojevcem samo opozoriti, da naj se za morebitna stvarna pojasnila obračajo na g. rudniškega komisarja. Vendar naj vpokojevcem vedo, da komisar nima s pokojniki kot takimi nobenega opravka, ker odvisnost rudniškega delavca od komisarja preneha, ko je komisar za delavca predložil pokojninski likvidacijski načrt. G. komisar bo gotovo po svojih močeh pomagal vpokojevcem in bo rad dal vedno vpokojevcem tudi stvarna pojasnila.

Tržne cene.

dne 13. decembra 1927.

Česen 90 cent. do 1 L kg; zelje sveže 50 do 60 cent. kg; zelje kisló L 1.60 kg; cvetača L 1 do 1.20 kg; čebula 90 cent. do L 1 kg; fižol navaden L 1.80 kg; fižol koks L 2.20 kg; solata glavna L 1 do 1.40 kg; solata endivia 60 do 90 cent. kg; krompir 50 do 60 cent. kg; paradizniki L 1 do 1.20 kg; peteršilj 40 do 60 cent. kg; repa sladka 20 do 30 cent. kg; repa kislá L 1 kg; radič zelen 90 cent. do L 1.80 kg; radič rdeč L 1.30 do 2.20 kg; špinača 50 do 60 cent. kg; zelena 60 do 70 cent. kg; motovilec L 1.20 do 1.40 kg; vrzote 30 do 40 cent. kg; kostanj L 1.20 do 1.60 kg; jabolka L 1.40 do 2.80 kg; maroni L 2.40 do 2.80 kg; maslo sveže L 14; maslo presno L 17; mleko L 1 l; med L 10 kg; jajca 60 do 70 cent. komad.

Valuta.

Dne 12. decembra si dobil:

za 100 franc. frankov	72.47 do 72.77	Lir
za 100 belg. frankov	256.50 do 260.50	"
za 100 švic. frankov	355.20 do 357.20	"
za 100 češ.-slov. kron	54.50 do 54.80	"
za 100 dinarjev	32.37 do 32.67	"
za 1 šterling	90.01 do 90.21	"
za 1 dolar	18.40 do 18.46	"
Novci po 20 frankov	70.50 do 72.50	"
za 100 avst. kron	00.256 do 00.262	"

Vojno odškodninske obligacije dne 12. decembra 1927: 69.20.

Listnica Kmečke-delavske zveze in Političnega društva »Edinosti« v Gorici.

1. *Kostanjevec Martin*: Vaša prošnja se nahaja pri Corte dei Conti pod št. 41014. Ni upanja, da bi bil Vaš rekurz v kratkem rešen.

2. *Kžar Anton, Gorica*: Zglasite se ob priliki v tajništvu.

3. *Bensa Kat., Gorica*: Zglasite se ob priliki v tajništvu.

4. *Šuligoj Josip, Lokovec št. 128*: Ob priliki zglasite se v tajništvu.

5. *Erzetič Josip, Kožbana*: Vam je bila priznana pokojnina z min. odlokom št. 62248 (392) od 8. X. 1927 in sicer lir 729 letnih od 31. 3. 1927.

6. *Knez P., Števerjan*: Z min. odlokom št. 59117 od 19. 5. 1927 Vam je bila priznana pokojnina letnih L 1242 in L 200 od 19. 4. 1926 dalje. Zakladni oddelek finančne intendantce v Gorici je bil tudi že pooblaščen izplačati Vam priznano pokojnino.

7. *Skomina T., Gradišče št. 5*: Vašo prošnjo je vzela pokojninska komisija že v pregled. V kratkem bo zahtevala od Vas predpisane dokumente. Skrbite, da odpošlje županstvo nemudoma zahtevane listine.

8. *Samec Ivan, Kanal*: Ko imate opravilo v Gorici, zglasite se tudi v tajništvu.

9. *Sirk Jož., Biljana*: Ob priliki, ko imate opravilo v Gorici, zglasite se tudi v tajništvu.

10. *Mislej Fr., Štanjel*: Vaše prošnje ni mogoče rešiti, ker manjkajo vsi dokumenti, ki jih je pokojninska komisija že ponovno zahtevala od štanjelskega županstva. Vaša prošnja je vložena pod št. 058146.

11. *Čadež Ferdinand, Vipolže št. 72*: Vam je bila priznana pokojnina L 1566 od 1. X. 1927 do 30. IX. 1929. z min. odlokom št. 6074 z dne 21. 7. 1927. Zakladni oddelek videmske pokrajine je bil tudi že pooblaščen, da Vam izplača pokojnino.

12. *Kurinčič A., Idersko*: V Vaši zadevi bo tajništvo posredovalo.

13. *Bras Anton, Bovec*: Sporočite nam naslednje: a) svoje očetovstvo in hišno številko; 2. kam in kdaj ste vložili prošnjo za priznanje službene pokojnine; 3. natančen popis službe in službene dobe.

14. *H. Knez, Trnovo*: Dokumente smo prejeli. V kratkem dobite naše pismo.

Tajništvo.

Listnica uredništva.

Vse dopisnike, ki pišejo na obe strani lista, lepo prosimo, naj pišejo samo na eno stran. S tem bodo uredništvu prihranili mnogo dela.

K. M., Sondrio: Radi bi, a ne moremo. Pozdravljeni!

POZOR!!

Velika zaloga mrtvaških potrebščin 20% ceneje kot povsod drugod. J. Saksida, trgovec z mrtv. predmeti. Dornberg št. 3.

Pošteno dekle dobi takoj službo pri učitelju v goriški okolici. Več izveste v Katoliški knjigarni, Via Carducci št. 2 — Gorica.

Gospodarska zadruga na Reki vabi svoje člane k izrednemu občnemu zboru, ki se bo vršil dne 1. januarja 1928 ob 2. uri pop. na Reki v hiši št. 13 z naslednjim dnevnim redom:

1. Poročilo odbora o stanju zadruge.

2. Sklepanje o razpustu zadruge na podlagi § 41. pravil.

3. Raznoterosti.

K polnoštevilni udeležbi vabi odbor.

»Širite Goriško Stražo,«

PLJUČNE BOLEZNI

Dott. Cerretti

Radiološki kabinet je odprt:

v Vidmu: Via del Sale 15 (vse dni)

v Gorici: Via Barzellini 3 (ob sredah in petkih ob pop. urah).

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELIE

ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Laboratorij otvorjen že leta 1918.

Sprejema od 9. do 12. in od 2. do 6., ob nedeljah in praznikih od 9.—12.

PRсне BOLEZNI

(Zdravljenje prsne votline)

REVMATICNE BOLEZNI

Dott. A. Mazzocca

Cividale — Via Carlo Alberto 8

Kabinet za žarke X, diatermijo, za zdravljenje z ultravioletnimi žarki, termolux in microscopia.

Sprejema vse delavnike od 10—12.

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

Zavod Dr. BONCINA-FINETTI

TRST, Via Fabio Filzi 23, V. n. Tel. 48-03

Zagotovljeno 3-dnevno zdravljenje

»ŠIJATIKE«

(Trganje v kolku)

Zdravljenje živčnega trganja v laktih in v bokih. — Sprejema od 10—12 in od 15—17.

Zdravnik

za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema

v GORICI

Piazza della Vittoria šte. 20

Teod. Hribar (nasl.) = Gorica

CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchert & Raymann, vrhovno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sužna.

Blago solidno!

Gene zmerne!